

Judaism and Environmentalism

1. בראשית פרק א, כח

(כח) וַיְבָרֶךְ אֱתֶם אֶ-לֵהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבֹשֶׁהּ וַיְרֵדוּ בְדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הַרְמֹשֶׁת עַל הָאָרֶץ:

רמב"ן בראשית פרשת בראשית פרק א פסוק כח

וכבשוה - נתן להם כח וממשלה בארץ לעשות כרצונם בבהמות ובשרצים וכל זוחלי עפר, ולבנות, ולעקור נטוע, ומהרריה לחצוב נחשת, וכיוצא בזה. וזה יכלול מה שאמר "ובכל הארץ" (לעיל פסוק כו): ורדו בדגת הים - אמר שיהיו רודים גם בדגי הים הנכסים מהם, ובעוף השמים שאינם עמהם באדמה, גם בכל חיה רעה. וסדר אותם כבריאתם, הדגים והעוף תחלה, והחיה אחר כן, וכך אמר הכתוב (תהלים ח ז - ט) תמשילוהו במעשה ידך כל שתה תחת רגליו צונה ואלפים כלם וגם בהמות שדי צפור שמים ודגי הים וגו'. ורבותינו שמו הפרש בין כבישה ורדייה:

2. בראשית פרק ב, טו

(טו) וַיִּקַּח יְקֹזֶק אֶ-לֵהִים אֶת הָאָדָם וַיִּנְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ:

אבן עזרא בראשית פרשת בראשית פרק ב פסוק טו

לעבדה על הגן שמפריזו יאכל, ואחר שחטא שב לאכול את עשב השדה, והוא הלחם. וטעם לעבדה להשקות הגן. ולשמרה מכל החיות שלא יכנסו שם ויטנפוהו.

3. דברים פרק כג, יד

וַיִּתֵּן תְּהִיָּה לָךְ עַל אֲזַנְךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחִפְרָתָהּ בָּהּ וּשְׁבַתָּ וְכִסִּיתָ אֶת צִאֲנֶתָ:

4. Bavli Shabbat 53b

Our Rabbis taught: It once happened that a man's wife died and left a child to be suckled, and he could not afford to pay a wet-nurse, whereupon a miracle was performed for him and his breasts opened like the two breasts of a woman and he suckled his son. R. Joseph observed, Come and see how great was this man, that such a miracle was performed on his account! Said Abaye to him, On the contrary: how lowly was this man, that the order of the Creation was changed on his account!

5. דברים פרק כ, יט

כִּי תִצְוֶה אֶל עִיר יְמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָהּ לְנִדְחֵי עַלְיוֹ גְרָזָן כִּי מִמֶּנּוּ תֵאָכֵל וְאִתּוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׁדָה לְבֹא מִפְּנֵיךָ בְּמִצּוֹר:

6. דברי הימים ב פרק לב, א-ו

(א) אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֱמֶת הָאֵלֶּה בָּא סִנְחָרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּבֵא בִיהוּדָה וַיִּחַן עַל הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת וַיֹּאמֶר לְבָקְעָם אֵלָיו: (ב) וַיֵּרָא יְחִזְקִיָּהוּ כִּי בָּא סִנְחָרִיב וּפְנָיו לְמַלְחָמָה עַל יְרוּשָׁלַם: (ג) וַיִּזְעַץ עִם שָׂרָיו וּגְבָרָיו

לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו: (ד) ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: (ה) ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים:

משנה מסכת פסחים פרק ד
סתם מי גיחון העליון ולא הודו לו

7. מלכים ב פרק ג, יט

והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים:

8. משנה תורה, הלכות מלכים פרק ו

[ח] אין קוצצין אילני מאכל שחוץ למדינה, ואין מונעין מהם אמת המים כדי שייבשו--שנאמר "לא-תשחית את-עצה" (דברים כ, יט) וכל הקוצץ, לוקה. ולא במצור בלבד, אלא בכל מקום, כל הקוצץ אילן מאכל דרך השחיתה--לוקה. אבל קוצצין אותו, אם היה מזיק אילנות אחרות, או מפני שמזיק בשדה אחרים, או מפני שדמיו יקרים; לא אסרה תורה, אלא דרך השחיתה.

[ט] כל אילן סרק--מתר לקץ אותו, ואפלו אינו צריך לו. וכן אילן מאכל שהזקין, ואינו עושה אלא דבר מועט שאינו ראוי לטרח בו--מתר לקצו. וכמה יהיה הזית עושה, ולא יקצנו--רבע הקב זיתים; ודקל שהוא עושה קב תמרים, לא יקצנו.

[י] ולא האילנות בלבד, אלא כל המשבר פלים, וקורע בגדים, והורס בנים, וסותם מעין, ומאבד מאכלות דרך השחיתה--עובר ב"לא-תשחית" (דברים כ, יט) ואינו לוקה, אלא מפת מרדות מדבריהם.

9. תיקוני זוהר תקונא שבע וחמשיין דף צא עמוד ב

דלית אתר פנוי מניה לא בעלאין ולא בתתאין

10. Rabbi Moses de Leon (1250-1305), *Sefer ha-Rimmon*.

Everything is catenated in its mystery, caught in its oneness... The entire chain is one. Down to the last link, everything is linked with everything else, so divine essence is below as well as above, in heaven and earth. There is nothing else.

11. Rabbi Moses Cordovero (1522-1570, Safed), *Shi'ur Qomah*.

The essence of divinity is found in every single thing - nothing but it exists. Since it causes every thing to be, no thing can live by anything else. It enlivens them; its existence exists in each existent. Do not attribute duality to God. Let God be solely God. If you suppose that Ein Sof emanates until a certain point, and that from that point on is outside of it, you have dualized. God forbid! Realize, rather, that Ein Sof exists in each existent. Do not say "This is a stone and not God." God forbid! Rather, all existence is God, and the stone is a thing pervaded by divinity.

12. Babylonian Talmud, Baba Kama 50b

A landowner was clearing rocks from his field to public thoroughfare. On seeing him do this, a certain Hasid (righteous person) asked him, 'Fool, why are you throwing rocks from property that is not yours to property that is yours?' The landowner laughed at the Hasid. Eventually the landowner had to sell the field. While walking along the same thoroughfare, he fell on the rocks he had once thrown there. 'That Hasid was right,' he said to himself, 'when he asked me why I was throwing rocks from property not mine to property that is mine.'